

El pi i l'ametller

Un relat de: [Vicenç Cusí Cussó](#)

Fa molt temps, una vegada
en un jardí molt formós
una mà miraculosa
va sembrar dues llavors

D'aquell puny de terra fètil
van néixer molt eixerits
dos arbres petits i tendres
que aviat es feren amics

Aquella mà creadora
va donar nom a tots dos,
tu seràs un pi enorme
i tu un ametller preciós

Aliens a la seva diferència
com dos marrecs juganers
gaudiren de sa infantesa
entre sol, pluja i vent

Un bon dia l'ametller
veient com el pi creixia
se'n adonar que amb el temps
ses branques no tocaria

Conscients d'alló que Déu
havia resolt un dia
van decidir no trencar
aquell amor que els unia

I així un matí de febrer
que l'ametller vestia de blanc
com un nuvi i una núvia
cofois, van donar-se les mans

i d'aquella amistat eterna
tots n'estem molt satisfets
perquè del fruit d'aquella unió
en van néixer els panellets

Vicenç Cusí
Octubre 1998